

Ahogy ígértem, még hazautazásom előtt küldöm a kis beszámolómat (van is rá időm, mert 8:50 helyett délben indul a gépem Kijevbe, a köd miatt). Már az érkezésem első pillanatában nagyon jó érzéseim és benyomásaim voltak a városról, és az emailek és a fesztivál honlap alapján a fesztiválról, ami az ott töltött idő alatt nem változott, csak erősödött. Ez egy dinamikus, nagyon fiatal, nagyon élő város, ahol az emberek normálisak, nyugodtak, szociálisak és nyitottak. Az

építészet lenyűgöző, és a dolgok minősége is a kávétól a berendezésig. Semmi giccs, semmi túltolás, de minden nagyon

rendben van. Kezdvé azzal, hogy egy hodály méretű apartmant béreltek számomra a városközpontban, adott volt az, hogy nagyon szívesen látva éreztem magam. Úgy állították össze a programot, hogy az én 'wake-up' eseményem csütörtök reggel volt, szinte megnyitva a fesztivált, és felemelő volt - sokan eljöttek, nagyon figyeltek és nagyon mosolyogtak. Ez a Wake-up egy nagyon jó kis dolog szerintem: reggel 10-től egy pofás kis kávézóban összegyűlnek az érdeklődők, és egy ember elmeséli, hogy ki ő, mit csinál, mi a tapasztalata a filmezéssel és az életével, és lehet kérdezgetni is. Nekem nagyon segített a beilleszkedésben is, mert egyből mindenki tudta, kiféle-miféle vagyok, volt miről beszélgetni.

Amúgy minden zsűritagnak volt 'egyéb kontribúciója' a fesztiválhoz, nekem a Wake-up, Chris Dohrnak egy Masterclass arról, hogy mi a producer, és Svitlanának pedig nyitófilmként vetítették a filmjét. Sok érdekes embert hívtak meg, hogy mutassa be a munkásságát és a filmjeit. Zömmel harmincasokat, akik 4-5 filmjüket vetítették és beszéltek róluk. Volt még ezen kívül egy könyvbemutató is, és versenyen kívüli vetítések. A közösségi élet nem volt olyan aktív, mint a BuSho fesztiválon, azaz nem volt például közös városnézés és ilyesmi dolgok szervezve. Nekem ez hiányzott, mert nagyon érdekelt a város, de nem volt se időm, se lehetőségem megnézni, ha a fesztiválprogramból nem akartam semmit sem kihagyni.

Amit még nagyon hiányoltam a BuSho-hoz képest, az a filmek megvitatása volt - itt ez nem szokás, pedig eljöttek rendezők, és voltak érdeklődők is, jó lett volna, ha van arra lehetőség, hogy közösen beszéljünk a filmekről. Mondjuk az igaz, hogy minden este buli volt, és ott is volt erre lehetőség, meg arra is, hogy megismerjük egymást. NAGYON jó arc volt mindenki. Volt egy meglepetés buli egy villamoson (ment körbe a villamos a városban, mi meg rajta söröztünk), előtte este egy klubba mentünk, utána pedig egy helyi államférfi fia invitált meg minket a lakásukba.

A kuráció szerintem csillagos ötös volt a fesztiválon - összesen valami 26 film volt csak, de azok bitang jók voltak, és ami a legmeglepőbb, hogy az ukrán szelekció szerintem jobb volt arányaiban, mint a nemzetközi. Baromi jó ukrán filmeket láttam. Ennek az eredménye az is, hogy idén először a fesztivál történetében a Grand Prix-t egy ukrán diplomafilmnek adtuk. Nagyon friss, érett munka a fiatalokról, remélem, sokan láthatják majd más fesztiválokon is.

A katalógusokat pozitív kommentárokkal egybekötve lelkesen osztogattam a résztvevőknek, főként a filmkészítőknek - remélem, jönnek majd Budapestre is, mert nagyon beharangoztam nekik a várost és a fesztivált is. Olháék kitették a központi pultjukra is a katalógusokat.

Nagy vonalakban ennyi, de majd remélem, szóban is beszélünk, és küldök még képeket, ha visszatér a normális internet. Még egyszer nagyon-nagyon szépen köszönöm a lehetőséget és ezt az élményt! Fantasztikus, életmegváltoztató, felemelő 5 napot töltöttem el! Sok puszi, Rézi

Kelet és Nyugat találkozása Lvivben

Ivan Franko szobra a Lviv University előtti parknál

Házibuli egy helyi filmrajongó otthonában

Olha Reiterrel az afterpartyn

Svitlana Shymkoval és a fesztivál trailerének készítőjével

A két ukrán nyertes, Yura Katynsky, és Philip Sotnychenko (jobbra)